

A

A, a — [a] *όν. αρσ. πρώτο γράμμα του αλφαβήτου. De A à Z, από το Α ως το Ω. Prouver par A + B, αποδεικνύω τελειωτικά.*

à — [a] *πρόθ. I. σε. 1. Je vais à Paris. Πηγαίνω στο Παρίσι. 2. Je pars à quatre heures. Φεύγω στις τέσσερις. II. με. 1. Ce moteur marche à l'essence. Αυτή η μηχανή δουλεύει με βενζίνη. 2. Il y avait environ de mille à mille cinq cents manifestants. Υπήρχαν περίπου χίλιοι με χίλιους πεντακόσιους διαδηλωτές. III. une machine — écrire, μια γραφομηχανή. IV. 1. Il obéit à ses parents. Υπακούει τους γονείς του. II est fidèle à ses promesses. Κρατά τις υποσχέσεις του. 2. Le livre est à moi. Το βιβλίο είναι δικό μου.*

abaissant — βλ. **abaisser 2**.

1. abaisser — [abese] *ρ. μτβ. A. (3). κατεβάζω, χαμηλώνω. 1. — la vitre de la voiture, κατεβάζω το τζάμι του αυτοκινήτου. 2. — les impôts, κατεβάζω τους φόρους. abaisser (s')* E. (5). *à la fin du spectacle, le rideau s'abaisse. Στο τέλος του θεάματος, η αυλαία χαμηλώνει. abaissement* *όν. αρσ. 1. κατέβαση π. 2. ελάττωση, μείωση f. (= baisse, diminution).*

2. abaisser — *ρ. μτβ. A. (3). υποβιβάζω, ταπεινώνω. — qqn, υποβιβάζω κπ. abaisser (s')* E. (5). *ταπεινώνομαι. Il s'est abaissé à me demander de l'argent. Ταπεινώθηκε με το να μου ζητήσει χρήματα. abaissant, -ante* *επ. ταπεινωτικός, -ή, -ό.*

abandonner — [abãðnɛ] *ρ. μτβ. A. (3). I. εγκαταλείπω, παρατώ (-άω), αφήνω (= laisser). 1. — un lieu, un bateau, εγκαταλείπω ένα μέρος, ένα πλοίο. 2. — sa famille, εγκαταλείπω / παρατώ την οικογένειά μου. 3. — une théorie, αφήνω μια θεωρία. II. — un nouveau-né, εκθέτω ένα βρέφος. III. J'abandonne ! Τα παρατώ ! abandonner (s')* E. (5). *1. εγκαταλείπεται. — au désespoir, εγκαταλείπεται στην απελπισία. 2. εξομολογούμαι (= se confier). abandonné, -ée* *επ. εγκαταλειμμένος, -η, -ο. maison —, εγκαταλειμμένο σπίτι. abandon* *όν. αρσ. 1. εγκατάλειψη f. — de biens, de poste, εγκατάλειψη περιουσίας, θέσης. 2. νωθρότητα f. (= nonchalance). abandon (à L')* *επίρρ. Le parc est à l'abandon. Το πάρκο είναι εγκαταλειμμένο.*

abaque — [abak] (*μαθημ. κλπ.*) *όν. αρσ. άβακας m.*

abasourdir — [abazurdir] *ρ. μτβ. A. (23). 1. ξεκουφαίνω, ζαλίζω. 2. (μτφ.) καταπλήσσω / καταπλήττω. Cette nouvelle m'a abasourdi. Αυτή η είδηση με κατέπληξε. abasourdissant, -ante* *επ. 1. εκκωφαντικός, -ή, -ό. 2. κατάπληκτος / κατάπληκτος, -η, -ο. abasourdissement* *όν. αρσ. κατάπληξη f. σάστισμα π.*

abâtardir — [abatardir] *ρ. μτβ. A. (23). μπασταρδεύω, νοθεύω. abâtardir (s')* E. (25). *νοθεύομαι. abâtardissement* *όν. αρσ. μπαστάρδεμα π.*

abat-jour — [abazur] *όν.αρσ. αμπαζούρ π. inv.*

abats, abattage — βλ. **abattre 1. / abattement** βλ. **abattre 1 κ. 2.**

abattis — [abati] *όν. αρσ. πληθ. 1. (πουλερικών) πλατάρια π. pl. 2. ° Numérote tes abattis ! Πρόσεχε, θα σε σκοτώσω !*

1. abattre — [abatr] *ρ. μτβ. A. (69). I. ρίχνω κάτω, καταρρίπτω, κόβω (= couper). 1. — un mur, ρίχνω κάτω έναν τοίχο. 2. — un avion, καταρρίπτω / κατεβάζω ένα αεροπλάνο. II. ξεκάνω, σκοτώνω (= tuer). 1. — un animal, ξεκάνω ένα ζώο. 2. — qqn, ξεκάνω κπ. III. 1. — du travail, βγάζω πολλή δουλειά. 2. (χαρτοπ.) — son jeu, κατεβάζω τα χαρτιά μου. abattre (s')* E. (69. 5). *καταπέφτω. abattage* *όν. αρσ. 1. (ζώων) σφάξιμο π. σφαγή f. 2. ° avoir de l' —, είμαι γεμάτος δυναμισμό. abattement* *όν. αρσ. (φόρων) ελάττωση f. abattoir* *όν. αρσ. σφαγείο π. abats* *όν. αρσ. πληθ. (ζώων) εντόσθια π. pl.*

2. abattre — *ρ. μτβ. A. (69). (μτφ.) τσακίζω, σπάζω / σπάω (= briser). 1. Cet échec l'a abattu. Αυτή η αποτυχία τον τσάκισε. 2. — le courage de qqn, τσακίζω το κουράγιο κάποιου. abattu, -e* *επ. 1. τσακισμένος, εξασθενημένος, -η, -ο. 2. αποθαρρημένος, -η, -ο. (= découragé). abattement* *όν. αρσ. 1. εξασθένηση, εξάντληση f. (= épuisement). 2. αποθάρρυνση, κατάπτωση (= prostration) f.*

abbé — [abe] *όν. αρσ. 1. ιερωμένος, κληρικός m. 2. (μοναστηριού) άβάς, ηγούμενος m. l' — Pierre, ο άβάς Πιερ. abbatial, -e, aux* *επ. 1. ηγουμενικός, -ή, -ό. 2. μοναστηριακός, -ή, -ό. abbaye* *όν. θηλ. αβαείο π. abbesse* *όν. θηλ. ηγουμένη f.*

A B C — [abese] *όν. αρσ. 1. αλφαβητάριο π. 2. C'est l'a b c du métier. Είναι το άλφα βήτα της τέχνης. abécédaire* *όν. αρσ. αλφαβητάριο.*

abcès — [arpe] *όν. αρσ. απόστημα π.*

abdiquer — [abdike] *ρ. αμτβ. μτβ. A. (3). παραιτούμαι. 1. Le roi a abdiqué. Ο βασιλιάς παραιτήθηκε. II. (μτφ.). J'abdique ! Παραιτούμαι ! abdication* *όν. θηλ. παραίτηση f.*

abdomen — [abdɔmɛn] *όν. αρσ. κοιλιά f. (= ventre). abdominal, -ale, -aux* *επ. κοιλιακός, -ή, -ό.*

abduction — [abdyksjɔ] (*ανατ.*) *όν. θηλ. απαγωγή f. (# adduction). abducteur* *επ. κ. όν. αρσ. απαγωγός, -ός, -ό. muscles —, απαγωγοί μύες.*

abécédaire — βλ. **A B C**.

abeille — [abej] *όν. θηλ. μέλισσα f.*

aberrant -ante — [abera, -ãt] *επ. 1. εξωφρενικός, -ή, -ό. C'est aberrant ! Είναι αφάνταστο ! 2. εξαιρετός, -έα, -έο. aberration* *όν. θηλ. εξωφρενικότητα f.*

abêtir — [abetir] *ρ. μτβ. A. (23). αποβλακώνω. abêtir (s')* E. (25). *αποβλακώνομαι. abêtissant, -ante* *επ. αποβλακωτικός, -ή, -ό. abêtissement* *όν. αρσ. αποβλάκωση f. αποβλάκωμα π.*

• **abhorrer** — [abɔre] *ρ. μτβ. A. (3). απεχθάνομαι. — la grossièreté, απεχθάνομαι τη χυδαιότητα.*

abîme — βλ. **abîmer 2**.

1. abîmer — [abime] *ρ. μτβ. A. (3). χαλώ (-άω), στραπατσάρω, καταστρέφω. 1. L'humidité a abîmé les murs. Η υγρασία χάλασε / κατάστρεψε το τοίχο. 2. — qqn, στραπατσάρω κπ.*